

NOWY WIELKI EGZAMIN

Test całoroczny

Imię i nazwisko

Numer ucznia w dzienniku

Klasa

Instrukcja dla ucznia

1. Sprawdź, czy na kolejno ponumerowanych stronach jest wydrukowanych 13 zadań.
2. Ewentualny brak stron lub inne usterki zgłoś nauczycielowi.
3. Czytaj uważnie wszystkie teksty i zadania. Wykonuj zadania zgodnie z poleceniami.
4. Rozwiązania zadań zapisuj bezpośrednio w teście. Staraj się nie popełniać błędów przy zaznaczaniu odpowiedzi, ale jeśli się pomylisz, błędne zaznaczenie otocz kółkiem i zaznacz inną odpowiedź.
5. Na wykonanie wszystkich zadań masz 40 minut.

Powodzenia!

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania od 1. do 4.

Leopold Staff

Odys

Niech cię nie niepokoją
Cierpienia twe i błędy.
Wszędy¹ są drogi proste,
Lecz i manowce² są wszędy.

O to chodzi jedynie,
By naprzód wciąż iść śmiało,
Bo zawsze się dochodzi
Gdzie indziej, niż się chciało.

Zostanie kamień z napisem:
Tu leży taki a taki.
Każdy z nas jest Odysem,
Co wraca do swej Itaki.

Barbara Kryda, *Krajobraz poezji polskiej. Antologia*,
Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1989, s. 244.

¹ wszędy – przestarz. wszędzie

² manowce – bezdroża lub boczne nieuczęszczane drogi trudne do przebycia lub prowadzące donikąd

Zadanie 1. (0–1)

Oceń prawdziwość podanych zdań. Wybierz P, jeśli zdanie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

Wędrowka w wierszu Staffa jest metaforą losu każdego człowieka.	P	F
Itaka symbolizuje cele i miejsca, do których dąży człowiek w całym swoim życiu.	P	F

Zadanie 2. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Odyseusz jest bohaterem

- A. biblijnym.
- B. mitycznym.
- C. baśniowym.
- D. historycznym.

Zadanie 3. (0–1)

Oceń, które z podanych zdań jest prawdziwe. Wybierz P przy zdaniu prawdziwym.

1.	Wiersz Staffa jest sonetem.	P
2.	Utwór <i>Odys</i> należy do liryki.	P
3.	Wiersz kończy się apostrofą do Odysa.	P

Zadanie 4. (0–1)

Po zakończeniu wojny trojańskiej Odyseusz przez dziesięć lat wracał do rodzinnej Itaki. Zanim dotarł do upragnionego celu, musiał się zmierzyć z wieloma przeciwnościami. Czy jego wieloletnie zmagania można nazwać syzyfową pracą? Uzasadnij swoją odpowiedź.

.....

.....

.....

.....

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania od 5. do 10.

Wędrówka w grupie to potracanie się, wchodzenie sobie w drogę, mylenie kroków. Tymczasem chodzenie polega na znalezieniu własnego rytmu i utrzymaniu go. Własny rytm to taki, który nam odpowiada, który nas nie męczy, nawet jeśli idziemy ponad dziesięć godzin. Każdy ma inny rytm. Dlatego jeśli musimy zwolnić albo przyspieszyć, dostosowując się do cudzych kroków, szybciej opadamy z sił.

Zupełna samotność nie jest konieczna. Jednak trzy, cztery osoby to maksimum. W trójkę lub czwórkę można jeszcze iść, nie rozmawiając. Każdy idzie własnym tempem, w pewnym oddaleniu od innych, pierwszy co jakiś czas się odwraca, przystaje, rzuca automatyczne, niemal obojętne „wszystko w porządku?”. Odpowiada mu się skinieniem dłoni. Z rękami na biodrach czeka się na ostatniego i rusza dalej, w nowym szyku. Rytmu się gubią, odnajdują, mieszają. Iść własnym rytmem nie oznacza iść zupełnie równo, miarowo: ciało nie jest maszyną. Czasem lekko zwalniamy, czasem radośnie przyspieszamy.

Wędrówka w trójkę lub w czwórkę pozwala na te chwile dzielonej samotności. Bo samotność też można dzielić, jak chleb albo dzień.

Zadanie 5. (0–1)

Oceń prawdziwość podanych zdań. Wybierz P, jeśli zdanie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

W pierwszym akapicie tekstu odnajdziemy odpowiedź na pytanie o przyczynę zmęczenia uczestników wędrowki w dużej grupie.	P	F
Ostatni akapit tekstu potwierdza tezę, że podczas wędrowek nie jest konieczna zupełna samotność.	P	F

Zadanie 6. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Z tekstu wynika, że wędrowka przede wszystkim spełni swoją funkcję, jeżeli

- A. zaprosimy do wspólnej wyprawy przyjaciół lub znajomych.
- B. będziemy wędrować w zupełnej samotności.
- C. odnajdziemy swój własny rytm chodzenia.
- D. będziemy umilać sobie czas towarzyską rozmową.

Zadanie 7. (0–1)

Napisz, jak w kontekście tekstu rozumiesz sformułowanie *samotność też można dzielić*.

.....

.....

.....

.....

Zadanie 8. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Użyte w tekście sformułowanie *ciało nie jest maszyną* ma na celu pokazanie, że człowieka nie można zaprogramować, aby

- A. mógł maszerować w jednakowym tempie, bez zwolnień i przyspieszeń.
- B. był wytrzymały i mógł maszerować cały dzień bez odpoczynku.
- C. nie czuł się nieswojo, wędrując w samotności.
- D. mógł dłuższy czas zachować milczenie.

Zadanie 9. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Zjawisko fonetyczne zachodzące w wyrazach *kroków*, *chleb* to

- A. udźwięcznienie.
- B. ubezdźwięcznienie wsteczne.
- C. ubezdźwięcznienie postępowe.
- D. utrata dźwięczności na końcu wyrazu.

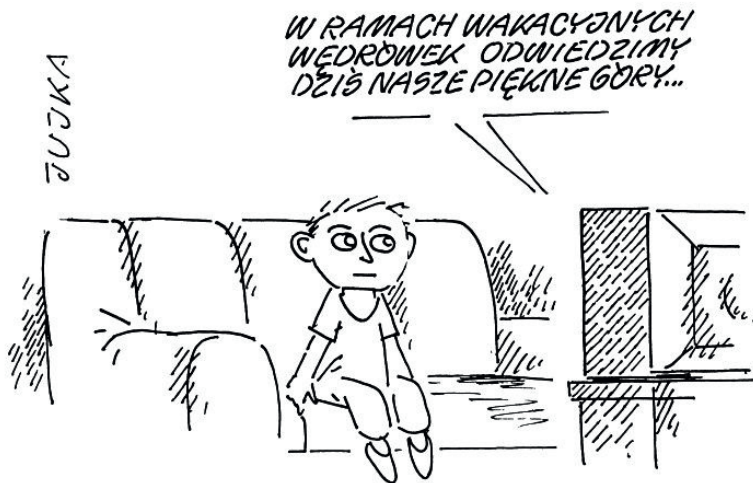
Zadanie 10. (0–1)

Uzupełnij zdania. Wybierz właściwe odpowiedzi spośród podanych.

W wypowiedzeniu *Wędrowka pozwala na te chwile samotności* podkreślone wyrazy to **A/B**. W zdaniu pełnią funkcję **C/D**.

- A. przyimek i rzeczownik
- B. zaimek i przysłówek
- C. okolicznika czasu
- D. dopełnienia

Obejrzyj ilustrację i wykonaj zadanie 11.

Rys. Zbigniew Jujka
(dzięki uprzejmości „Gościa Niedzielnego”)

Zadanie 11. (0–1)

Czy podróżujemy, oglądając telewizyjne programy o wędrownkach? Uzasadnij swoją odpowiedź, odwołując się do rysunku.

.....

.....

.....

Dotted lines for handwriting practice, forming approximately 20 horizontal rows across the page.

NOWY WIELKI EGZAMIN

Test całoroczny

Imię i nazwisko

Numer ucznia w dzienniku

Klasa

Instrukcja dla ucznia

1. Sprawdź, czy na kolejno ponumerowanych stronach jest wydrukowanych 13 zadań.
2. Ewentualny brak stron lub inne usterki zgłoś nauczycielowi.
3. Czytaj uważnie wszystkie teksty i zadania. Wykonuj zadania zgodnie z poleceniami.
4. Rozwiązania zadań zapisuj bezpośrednio w teście. Staraj się nie popełniać błędów przy zaznaczaniu odpowiedzi, ale jeśli się pomylisz, błędne zaznaczenie otocz kółkiem i zaznacz inną odpowiedź.
5. Na wykonanie wszystkich zadań masz 40 minut.

Powodzenia!

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania od 1. do 4.

Leopold Staff

Odys

Niech cię nie niepokoją
Cierpienia twe i błędy.
Wszędy¹ są drogi proste,
Lecz i manowce² są wszędy.

O to chodzi jedynie,
By naprzód wciąż iść śmiało,
Bo zawsze się dochodzi
Gdzie indziej, niż się chciało.

Zostanie kamień z napisem:
Tu leży taki a taki.
Każdy z nas jest Odysem,
Co wraca do swej Itaki.

Barbara Kryda, *Krajobraz poezji polskiej. Antologia*,
Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1989, s. 244.

¹ wszędy – przestarz. wszędzie

² manowce – bezdroża lub boczne nieuczęszczane drogi trudne do przebycia lub prowadzące donikąd

Zadanie 1. (0–1)

Oceń prawdziwość podanych zdań. Wybierz P, jeśli zdanie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

Itaka symbolizuje cele i miejsca, do których dąży człowiek w całym swoim życiu.	P	F
Wędrówka w wierszu Staffa jest metaforą losu każdego człowieka.	P	F

Zadanie 2. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Odyseusz jest bohaterem

- A. historycznym.
- B. baśniowym.
- C. mitycznym.
- D. biblijnym.

Zadanie 3. (0–1)

Oceń, które z podanych zdań jest prawdziwe. Wybierz P przy zdaniu prawdziwym.

1.	Utwór <i>Odys</i> należy do liryki.	P
2.	Wiersz Staffa jest sonetem.	P
3.	Wiersz kończy się apostrofą do Odysa.	P

Zadanie 4. (0–1)

Po zakończeniu wojny trojańskiej Odyseusz przez dziesięć lat wracał do rodzinnej Itaki. Zanim dotarł do upragnionego celu, musiał się zmierzyć z wieloma przeciwnościami. Czy jego wieloletnie zmagania można nazwać syzyfową pracą? Uzasadnij swoją odpowiedź.

.....

.....

.....

.....

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania od 5. do 10.

Wędrówka w grupie to potracanie się, wchodzenie sobie w drogę, mylenie kroków. Tymczasem chodzenie polega na znalezieniu własnego rytmu i utrzymaniu go. Własny rytm to taki, który nam odpowiada, który nas nie męczy, nawet jeśli idziemy ponad dziesięć godzin. Każdy ma inny rytm. Dlatego jeśli musimy zwolnić albo przyspieszyć, dostosowując się do cudzych kroków, szybciej opadamy z sił.

Zupełna samotność nie jest konieczna. Jednak trzy, cztery osoby to maksimum. W trójkę lub czwórkę można jeszcze iść, nie rozmawiając. Każdy idzie własnym tempem, w pewnym oddaleniu od innych, pierwszy co jakiś czas się odwraca, przystaje, rzuca automatyczne, niemal obojętne „wszystko w porządku?”. Odpowiada mu się skinieniem dłoni. Z rękami na biodrach czeka się na ostatniego i rusza dalej, w nowym szyku. Rytmu się gubią, odnajdują, mieszają. Iść własnym rytmem nie oznacza iść zupełnie równo, miarowo: ciało nie jest maszyną. Czasem lekko zwalniamy, czasem radośnie przyspieszamy.

Wędrówka w trójkę lub w czwórkę pozwala na te chwile dzielonej samotności. Bo samotność też można dzielić, jak chleb albo dzień.

Zadanie 5. (0–1)

Oceń prawdziwość podanych zdań. Wybierz P, jeśli zdanie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

W pierwszym akapicie tekstu odnajdziemy odpowiedź na pytanie o przyczynę zmęczenia uczestników wędrowki w dużej grupie.	P	F
Ostatni akapit tekstu potwierdza tezę, że podczas wędrowek nie jest konieczna zupełna samotność.	P	F

Zadanie 6. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Z tekstu wynika, że wędrowka przede wszystkim spełni swoją funkcję, jeżeli

- A. zaprosimy do wspólnej wyprawy przyjaciół lub znajomych.
- B. będziemy umilać sobie czas towarzyską rozmową.
- C. będziemy wędrować w zupełnej samotności.
- D. odnajdziemy swój własny rytm chodzenia.

Zadanie 7. (0–1)

Napisz, jak w kontekście tekstu rozumiesz sformułowanie *samotność też można dzielić*.

.....

.....

.....

.....

Zadanie 8. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Użyte w tekście sformułowanie *ciało nie jest maszyną* ma na celu pokazanie, że człowieka nie można zaprogramować, aby

- A. był wytrzymały i mógł maszerować cały dzień bez odpoczynku.
- B. mógł maszerować w jednakowym tempie, bez zwolnień i przyspieszeń.
- C. mógł dłuższy czas zachować milczenie.
- D. nie czuł się nieswojo, wędrując w samotności.

Zadanie 9. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Zjawisko fonetyczne zachodzące w wyrazach *kroków*, *chleb* to

- A. utrata dźwięczności na końcu wyrazu.
- B. ubezdźwięcznienie postępowe.
- C. ubezdźwięcznienie wsteczne.
- D. udźwięcznienie.

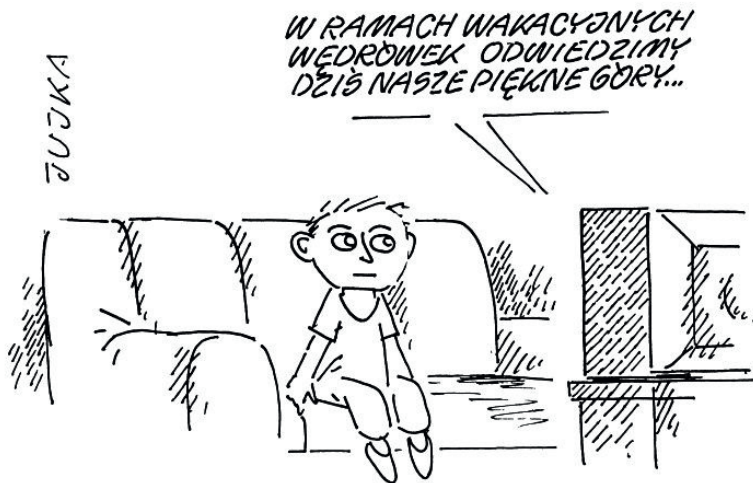
Zadanie 10. (0–1)

Uzupełnij zdania. Wybierz właściwe odpowiedzi spośród podanych.

W wypowiedzeniu *Wędrownka pozwala na te chwile samotności* podkreślone wyrazy to **A/B**. W zdaniu pełnią funkcję **C/D**.

A. zaimek i przysłówek	C. dopełnienia
B. przyimek i rzeczownik	D. okolicznika czasu

Obejrzyj ilustrację i wykonaj zadanie 11.

Rys. Zbigniew Jujka
(dzięki uprzejmości „Gościa Niedzielnego”)

Zadanie 11. (0–1)

Czy podróżujemy, oglądając telewizyjne programy o wędrownkach? Uzasadnij swoją odpowiedź, odwołując się do rysunku.

.....

.....

.....

Zadanie 12. (0–1)

Które zdanie nie pasuje do charakterystyki i losów bohatera utworu Henryka Sienkiewicza *Latarnik*? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. Ogromne wzruszenie u starego żołnierza wywołała lektura *Świtezianki* Mickiewicza.
- B. Zmęczony kilkudziesięcioletnią wędrówką po świecie marzył o spokojnej posiadzie.
- C. Za rażące zaniedbanie Skawiński został zwolniony z funkcji latarnika.
- D. Skawiński był emigrantem tułaczem.

Zadanie 13. (0–10)

Na podstawie wybranego utworu literackiego napisz opowiadanie o samotnej podróży, która odmieniła życie bohatera. Twoja praca powinna liczyć co najmniej 200 słów.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

A series of horizontal dotted lines spanning the width of the page, intended for handwriting practice or notes.

